

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžsk/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 4016200737
Dátum vydania rozhodnutia: 18.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4016200737.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) K. O., bytom C., právne zastúpený JUDr. Ľudovítom Földesom, advokátom, so sídlom Domašská 11, 820 08 Bratislava, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, 812 67 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2016/4673/Dan zo dňa 25. júla 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sa/19/2016-67 zo dňa 11. apríla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. KN1/OPPnKaPČ/SOC/2016/18386 zo dňa 17.02.2016 podľa § 22 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“) a podľa prílohy č. 4 tohto zákona nevyhovel žiadosti žalobcu zo dňa 08.12.2015 a nepriznal žalobcovi peňažný príspevok na osobnú asistenciu, pretože podľa lekárskeho posudku by nesplnil svoj účel. Žalobca je podľa svojho zdravotného stavu podľa lekárskeho posudku odkázaný na opatrovanie inou fyzickou osobou v rozsahu odkázanosti 8-12 hodín denne.

2. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2016/4673/Dan zo dňa 25.07.2016 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu ako nedôvodnú. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu má za to, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, vrátane postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je v súlade so zákonom, nakoľko má oporu vo vykonanom dokazovaní a v riadne zistenom skutkovom stave, ktorý správne orgány náležite právne posúdili.

4. Na základe oboznámeného súdneho ako aj administratívneho spisu súd zistil, že orgány verejnej správy po posúdení relevantných lekárskeho nálezov pri svojom rozhodovaní zohľadnili všetky do úvahy prichádzajúce zdravotné postihnutia žalobcu, u ktorého bola diagnostikovaná 90 %-ná mieru funkčnej poruchy s následným posúdením žalobcu ako osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Krajský súd má za to, že prípadným vyhovením návrhu žalobcu v požadovanom rozsahu by žalovaný konal v rozpore s komplexným posudkom zo dňa 17.02.2016, ktorý predstavoval záväzný podklad pre napadnuté rozhodnutie. Pri hodnotení komplexného posudku správny súd dospel k záveru, že jeho odporúčania vychádzajú z riadneho a náležitého posúdenia sociálneho a zdravotného stavu žalobcu. Odvolací orgán bral do úvahy všetky skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu majú na vedomí, že zdravotný stav neobmedzuje žalobcu vo všetkých oblastiach, resp. činnostiach upravených v zákone.

5. Pokiaľ žalobca namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného a uviedol, že je založené na subjektívnom názore pracovníkov žalovaného krajský súd uviedol, že žalobca neuviedol, v čom spočíva nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Krajský súd má za to, že zdravotný stav žalobcu bol posúdený v súlade s lekárskejšími správami, ktoré predložil so svojou žiadosťou o priznanie peňažného príspevku na osobného asistenta a tieto boli zhodnotené i v lekárskejších posudkoch posudkových lekárov prvostupňového správneho orgánu i žalovaného. Rozhodnutie žalovaného vychádza z lekárskejších posudkov ako i z komplexného posudku, teda z vykonaného dokazovania a preto ho z takto všeobecne uplatneného žalovaného dôvodu nie je možné považovať za nezákonné. Žalobca len všeobecne, bez konkretizácie dôvodov, v čom konkrétne a ktoré závery uvedené v komplexnom posudku napáda. V žalobe nešpecifikuje, z akých dôvodov a v čom komplexný posudok neodzrkadľuje skutočný aktuálny stav žalobcu, ani to, s ktorými lekárskejšími nálezmi a vyjadreniami sú závery uvedené v komplexnom posudku v rozpore. Správny súd v správnom súdnictve preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného výlučne v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, pričom tieto dôvody je žalobca povinný v žalobe konkretizovať.

6. Žalobca vo svojej žiadosti o priznanie peňažného príspevku na osobného asistenta uviedol svoje zdravotné ťažkosti a to dýchavica, slabosť, kolapsové stavy, neschopnosť chôdze na dlhšiu vzdialenosť, bolesti v prekorii, horných a dolných končatinách a svoju odkázanosť na pomoc inej fyzickej osoby pri činnostiach ako je osobná hygiena, kúpanie, obliekanie, vyzliekanie, príprava jedál, nakupovanie, pomoc pri domácich prácach, pomoc pri akútnom ochorení, pomoc počas dovolenky a pomoc pri preprave a premiestňovaní pri rôznych aktivitách. Pripojil lekársku správu od kardiológa zo dňa 25.01.2016, z ktorej vyplýva chronické srdcové zlyhávanie v štádiu IV. NYHA, opakovaný edém pľúc. Kardiológ uviedol, že zdravotný stav žalobcu je vážny a rizikový. Ďalej žalobca pripojil i lekársku správu od diabetológa, podľa ktorej je liečený na diabetes mellitus 2. typu, cíti sa unavený, dušný pri najmenšej námahe, prognóza nepriaznivá. Z prepúšťacej správy FORLIFE n. o. Komárno zo dňa 08.10.2013 okrem iného vyplýva diagnostický záver zlyhávanie ľavej komory s ťažkosťami v pokoji. Uvedené lekárske správy sú premietnuté i do vypracovaných lekárskejších posudkov a je zrejmé, že i vzhľadom na uvedené diagnózy považoval posudkový lekár orgánu prvého stupňa (lekársky posudok z 15.03.2016) za také, vo vzťahu ku ktorým by sa osobná asistencia mienala účinkom, ak jej účelom je aktivizácia a podpora začlenenia osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a podpora nezávislosti a možnosti rozhodovať sa a ovplyvňovanie voľnočasových aktivít a odporučila opatrovanie inou fyzickou osobou, ktorá je vzhľadom na zdravotný stav žalobcu vhodnejšou formou kompenzácie, než osobná asistencia, ktorej účelom je v zmysle § 20 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na

kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, aktivizácia, podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a podpora jej nezávislosti a možnosti rozhodovať sa a ovplyvňovať plnenie rodinných rolí, vykonávanie pracovných, vzdelávacích a voľnočasových aktivít.

7. Krajský súd mal za to, že samotný nesúhlas žalobcu so závermi komplexného posudku nepostačuje na to, aby súd vyslovil záver, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nezákonné. Rovnako námietka žalobcu, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov bez toho, aby žalobca konkretizoval, ktoré konkrétne skutkové zistenia alebo závery sú v rozpore s konkrétnou listinou nachádzajúcou sa v administratívnom spise (napr. lekárske nálezom), nie je spôsobilá spochybníť zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Z rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu je možné zistiť, ako správne orgány postupovali od doručenia žiadosti žalobcu, ktorou požiadal o priznanie peňažného príspevku v zmysle zákona č. 447/2008 Z.z., pričom v tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že žiadateľ bol povinný k žiadosti predložiť všetky listiny, ktorými preukazuje, že sú splnené podmienky na priznanie požadovaného príspevku (napr. aktuálne lekárske nálezy a správy). Z obsahu administratívneho spisu je podľa názoru krajského súdu zrejmé, že správne orgány vychádzali v predmetnom konaní z listinných dôkazov predložených žiadateľom (žalobcom), bola vykonaná lekárska posudková činnosť (§ 11 zákona č. 447/2008 Z.z.) a sociálna posudková činnosť (§ 13 zákona č. 447/2008 Z.z.), výsledkom ktorých bol lekársky posudok a posudkový záver, ktoré tvorili podklady pre vypracovanie komplexného posudku, ktorý obsahoval všetky náležitosti v zmysle § 15 zákona č. 447/2008 Z.z.

8. V komplexnom posudku žalovaného zo dňa 15.02.2016 bola určená miera funkčnej poruchy žalobcu vo výške 90 % podľa prílohy č. 3, časť VIII/A., bod 1, písm. d) k zákonu č. 447/2008 Z.z., a preto sa považuje za fyzickú osobu s ŤZP. Uvedené skutočnosti medzi účastníkmi konania neboli sporné. V komplexnom posudku sú ďalej uvedené sociálne dôsledky ŤZP vo všetkých oblastiach kompenzácie so záverom, že v oblasti mobility a orientácie má zníženú pohybovú schopnosť, je schopný chodiť na krátke vzdialenosti, pociťuje veľkú dušnosť. Netoleruje fyzickú záťaž a je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V oblasti sebaobsluhy stratil schopnosť samostatne vykonávať nevyhnutné životné úkony, potrebuje pomoc inej osoby v oblasti stravovania a pitného režimu, pri vyprázdňovaní, osobnej hygiene, pri celkovom kúpeľi, obliekaní a vyzliekaní, pri zmene polohy a pri pohybe po schodoch a po rovine, pri dodržiavaní liečeného režimu a zabezpečení plynulého chodu domácnosti. V závere komplexného posudku je uvedené, že žalobca je odkázaný na sprievodcu, má nárok na parkovací preukaz. Sociálne dôsledky sa navrhli kompenzovať peňažným príspevkom na opatrovanie. Z komplexného posudku v rámci sociálnej posudkovej činnosti bolo zistené, že žalobca je výsluhový dôchodca, je rozvedený, býva v bytovom dome so synmi, ktorí sú zamestnaní a príležitostne u bývalej manželky v Komárne. Peňažný príspevok na osobnú asistenciu nebol navrhnutý. Žalovaný, vychádzajúc z komplexného posudku ako podkladu pre vydanie rozhodnutia (§ 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z.), napadnutým rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, ktorým žalobcovi nebol priznaný požadovaný príspevok na kompenzáciu na osobnú asistenciu.

9. Krajský súd námietky žalobcu uvedené v žalobe vyhodnotil ako nedôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie žalovaného považuje za riadne odôvodnené. S poukazom na vyššie uvedené dôvody správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup orgánov verejnej správy sú v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol.

10. Nakoľko v konaní úspešný žalovaný si neuplatnil nárok na náhradu trov konania, správny súd mu náhradu trov konania nepriznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

11. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu, že

krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca namietal, že krajský súd nepoužil pri rozhodovaní ustanovenia Správneho súdneho poriadku (S.s.p.), príslušné ustanovenia zákona č. 447/2008 Z.z. a krajský súd nepoužil ani ustanovenia medzinárodnej zmluvy (čl. 19 písm. b), písm. c) Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím). Ďalej namietal, že napadnuté rozhodnutie žalovaného malo vychádzať z lekárskej správy zo dňa 26.04.2016, v ktorej bol objektívne posúdený jeho zdravotný stav. Z uvedených dôvodov preto navrhol kasačnému súdu, aby zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

12. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za skutkovo správny, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

13. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18.07.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

14. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného vo veci nepriznania peňažného príspevku na osobnú asistenciu, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil správny súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom ako aj sťažovateľom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. kompenzácia sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len "kompenzácia") je zmiernenie alebo prekonanie sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia poskytovaním peňažných príspevkov na kompenzáciu podľa tohto zákona alebo poskytovaním sociálnych služieb podľa osobitného predpisu. Za kompenzáciu sa na účely tohto zákona považuje aj osobitná starostlivosť podľa osobitného predpisu.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. osobná asistenciu je pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri činnostiach uvedených v prílohe č. 4. Osobnú asistenciu vykonáva osobný asistent.

Podľa § 20 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. účelom osobnej asistencie je aktivizácia, podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a podpora jej nezávislosti a možnosti rozhodovať sa a ovplyvňovať plnenie rodinných rolí, vykonávanie pracovných aktivít, vzdelávacích aktivít a voľnočasových aktivít.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. rozsah osobnej asistencie sa určuje podľa činností

uvedených v prílohe č. 4, ktoré si nemôže fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím vykonávať sama, a počtu hodín, ktoré sú potrebné na ich vykonanie.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na osobnú asistenciu, možno poskytovať peňažný príspevok na osobnú asistenciu, ak sa osobná asistencia vykonáva pri činnostiach uvedených v prílohe č. 4.

Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. opatrovanie na účely tohto zákona je pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na opatrovanie podľa § 14 ods. 4, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. Účelom opatrovania je zabezpečiť každodenne pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domácom prostredí.

15. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné. Stotožnil sa so záverom krajského súdu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného vrátane postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, spolu s rozhodnutím a postupom prvoinštančného správneho orgánu, je v súlade so zákonom, pretože má oporu vo vykonanom dokazovaní a v riadne zistenom skutkovom stave, ktorý správne orgány náležite právne posúdili. Vzhľadom na uvedené považuje kasačný súd námietky sťažovateľa o nesprávnej aplikácii alebo nepoužití právnych predpisov za nedôvodné.

16. Kasačný súd poukazuje na komplexné posudky, z ktorých vychádzali rozhodnutia správnych orgánov, podľa ktorých je sťažovateľ odkázaný na dopomoc inej fyzickej osoby pri niektorých činnostiach uvedených v prílohe č. 4 zákona č. 447/2008 Z.z., ktorými sú ťažšie nákupy, domáce práce, príprava jedla a preprava na dlhšie vzdialenosti a v náročnejšom teréne. Čiastočne aj pri celkovom kúpeľi a pri obliekaní a vyzliekaní. Podľa predloženej zdravotnej dokumentácie sťažovateľ nie je odkázaný na dopomoc inej fyzickej osobe pri ostatných úkonoch uvedených v prílohe č. 4 zákona č. 447/2008 Z.z. a ani na dohľad inou fyzickou osobou. Vzhľadom na uvedené kasačný súd uvádza, že posudkovou činnosťou tak bolo zistené, že pri poskytnutí osobnej asistencie sťažovateľovi by nedošlo k naplneniu účelu osobnej asistencie, teda aktivizácia, podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a podpora jej nezávislosti a možnosti rozhodovať a ovplyvňovať plnenie rodinných rolí, vykonávanie pracovných aktivít, vzdelávacích aktivít a voľnočasových aktivít. Sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia sťažovateľa sa v komplexných posudkoch správnych orgánov (prvoinštančného správneho orgánu zo dňa 15.02.2016 a žalovaného zo dňa 06.07.2016) navrhli kompenzovať formou peňažných príspevkov na prepravu a opatrovanie.

17. Špecifikom osobnej asistencie je orientácia na podporu samostatnosti a nezávislosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na svojich najbližších a uznanie jeho schopností rozhodovať, aj za asistencie iných, o svojom živote a jeho okolnostiach. Úkony osobnej asistencie sú tak primárne úkonmi osobnej pomoci fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri vykonávaní rozličných druhov činností ním samotným tak, aby sa reálne mohla presadiť idea jeho vlastného rozhodovania a ovplyvňovania životných okolností. Z lekárskeho posudku však vyplynulo, že sťažovateľ má zníženú pohybovú schopnosť, netoleruje fyzickú záťaž, je odkázaný na individuálnu prepravu, nie je schopný samostatne vykonávať nevyhnutné životné úkony, potrebuje pomoc pri dodržiavaní liečebného režimu a zabezpečení plynulého chodu domácnosti. Osobná asistencia by tak vzhľadom na zdravotný stav sťažovateľa neplnila účel, na ktorý je určená, a preto záver správnych orgánov, že vo vzťahu k sťažovateľovi nenavrhuje kompenzáciu formou peňažného príspevku na osobnú asistenciu je správny a v súlade so zákonom č. 447/2008 Z.z.

18. Kasačný súd má za preukázané, že zdravotný stav sťažovateľa bol posúdený v súlade s lekárskeymi správami, ktoré predložil sťažovateľ so svojou žiadosťou o priznanie peňažného príspevku na osobnú

asistenciu a tieto lekárske správy boli zhodnotené i v komplexných posudkoch posudkových lekárov správnych orgánov. Odporúčania posudkových lekárov podľa názoru kasačného súdu vychádzajú z riadneho a náležitého posúdenia sociálneho a zdravotného stavu sťažovateľa, podľa ktorého zdravotný stav sťažovateľa nezakladá dôvod na poskytnutie peňažného príspevku na osobnú asistenciu.

19. K námietke sťažovateľa na nepoužitie medzinárodnej zmluvy - Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím kasačný súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 737/2015 zo dňa 11.11.2015, v ktorom k aplikovateľnosti niektorých článkov Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím uviedol, že „Článok 19 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím neobsahuje priamo aplikovateľné subjektívne práva fyzických osôb, ale je pozitívnym záväzkom štátu, resp. upravuje zásady, ktoré je zmluvný štát povinný inkorporovať do svojho právneho poriadku a orgány aplikácie práva sú povinné tieto zásady zohľadňovať pri aplikácii príslušných vnútroštátnych normatívnych právnych aktov.“ Na základe uvedeného považuje kasačný súd námietku sťažovateľa za nedôvodnú.

20. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku sťažovateľa, že napadnuté rozhodnutie žalovaného malo vychádzať z lekárskej správy zo dňa 26.04.2016; táto lekárska správa bola jedným z podkladov na vydanie komplexného posudku zo dňa 06.07.2016, na ktorú posudkový lekár žalovaného v posudku prihliadol.

21. Vzhľadom na uvedené bol postup žalovaného podľa názoru kasačného súdu v súlade so zákonom, keď rozhodol o nevyhovení žiadosti sťažovateľa na priznanie peňažného príspevku na osobnú asistenciu, pretože vzhľadom na ťažké zdravotné postihnutie sťažovateľa a jeho kolapsový stav by osobná asistencia neplnila účel, na ktorý je určená (§ 20 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z), keďže ide o nástroj sociálnej pomoci určený pre občanov s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorí sú schopní samostatne si organizovať svoje aktivity a preberať za tieto aktivity zodpovednosť.

22. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

23. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

24. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.